

2009-06-06/Christer Carlson

Nattsångartur 5-6 juni 2009.

Lyckan står den djärve bi.

Trots det dåliga vädret tidigare i veckan hade 8 deltagare slutit upp för den traditionsenliga nattsångarturen med Hasse Nordin som ledare.

Dagarna innan hade varit regniga och blåsiga och fredagen den femte började inte bättre. Men lyckan grep in och i sjutaget började det klarna upp. Avfärd klockan åtta mot Hjälstaviken.

Hjälstaviken

Första anhalten var Kokullen vid stigen mot tornet. I hästhagen utmed stigen sjöng buskskvätta för fullt. Från Kokullen kunde svarttärna ses patrullera framför tornet, tranor stod och tryckte i vassen och snart hade Hasse jobbat in en grupp om tre simsnäppor som låg väl synliga framför oss. Det började skymma och det var dags att fara vidare.

Grågås betade överallt på fälten runt Hjälstaviken. Vårt nästa mål var Parnassen. Väl framme där hördes rördrommens drommande innan man hade hunnit öppna bildörren. Vi tog oss på prydliga stigar ner till den långa spången som går över mot Kvarnberget.

Sävsångare och näktergal hördes sjunga när vi kom ned mot spången. Vartefter vi fortsatte ut på spången hördes fler sävsångare och längre ut i vassen hördes rörsångare bra.

Vid bron satt en sångare med kraxig stämma, det var en trastsångare som vi hörde på några meters håll.

Det var nu skapligt mörkt men solnedgången färgade fortfarande Hjälstavikens yta i varma toner. I det vackra motljuset kunde vi se flera gräsands- och sothönefamiljer.

Temperaturen var inte många grader över noll. Sommaren till trots var vi vinterklädda, en märklig syn för en utomstående kanske. En grupp vinterklädda skådare som ljudlöst glider fram över spången i juninatten.

Mitt ute i vasshavet mellan bron och Kvarnbergets fot hade vi fina tillfällen att jämföra säv- och rörsångarnas sång.

Två rördrommar spelade hela tiden.

Mot Kvarnbergssidan spelade en vassångare. Nytt kryss för mig! Kräver lite eftertanke för att kunna skilja den från gräshoppsångare. Dags att vända tillbaka.

Trastsångarsången hördes inte när vi passerade tillbaka över bron. Däremot var det en sävsångare vid slutet av spången som pladdrade högt och intensivt. Efter noggrannare lyssning så konstaterade vi att det var en kärrensångare!

Fikapaus innan avfärd mot Uppsala.

Uppsala.

Vi kom till Uppsala strax efter midnatt. Första stoppet var Ultuna, P-platsen vid Källan. Gräshoppsångare och flodsångare var det vi letade efter här. Några hundra meter in på vägen på mot Källan fick vi vår gräshoppsångare. Flodsångaren däremot gick vi bet på.

Vidare norrut mot Vindbron där en kornknarr spelade på Kungsängssidan.

Försök på vaktel vid Lilla bron på Lövstaslätten gav intet. Inget förvånande med tanke på att det dittills under året varit väldigt knalt med rapporter om vaktel.

Vid en annan bro på slätten hade vi gräshoppsångare igen.

Gryning.

En del av gruppen fortsatte till Gullsjön i Täby för att försöka på nattskärre. Maria och jag avslutade exkursionen och for hem mot vår hydda på Södertörn. Vad jag kunnat se på Svalan så blev det ingen nattskärre.

Som avslutning valde vår undergrupp mellan att göra ett försök på busksångaren på Djurgården, som berättats om på Birdline, och en svart rödstjärt som funnits på Åsögatan tidigare i veckan. Med tanke på den tidiga timmen blev det den svarta rödstjärten. Kvart i tre kom vi till Åsögatan 124 och den svarte var i full gång från fabrikkörstenen på den gamla bryggeritomten. Alla de olika komponenterna i sången hördes bra; ett skolexempel.

Lite märklig känsla att stå bland folk som är på väg hem från festandet och lyssna på fågel.

Hemåt under den nedåtgående månen som skulle vara full om ett dygn.

Christer Carlson